

**ΑΠΟΔΕΛΤΙΩΣΗ
ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ ΣΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:
«Αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας – Διαδικασία αυτο-
αξιολόγησης»**

ΕΡΩΤΗΣΗ ΑΠΟΔΕΛΤΙΩΣΗΣ 2^η: Ποιους θεωρείται ως βασικούς στόχους την επίτευξη των οποίων θα πρέπει να επιδιώκει ένα σύστημα αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου στη σχολική μονάδα;

- Δημιουργία κουλτούρας, αρχών και κανόνων αξιολόγησης στο σχολείο
- Ενεργοποίηση όλων των παραγόντων της εκπαιδευτικής κοινότητας
- Ενίσχυση των σχέσεων εμπιστοσύνης και αμοιβαιότητας μεταξύ των παραγόντων της εκπαιδευτικής κοινότητας
- Συνειδητοποίηση από τα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας των ιδιαίτερων συνθηκών λειτουργίας του σχολείου
- Καλλιέργεια της συμμετοχικής ευθύνης και της αυτοδέσμευσης των εκπαιδευτικών σε κοινά αποφασισμένες δράσεις
- Δημιουργία προϋποθέσεων για πρωτοβουλίες και ανάληψη καινοτόμων δράσεων
- Εντοπισμός αδυναμιών, διαπίστωση προβλημάτων, και δημιουργία συνθηκών για βελτίωση
- Διάχυση καλών πρακτικών
- Υποστήριξη του εκπαιδευτικού σχεδιασμού με υποδείξεις και προτάσεις προς την εκπαιδευτική ιεραρχία για το περιεχόμενο των παρεμβάσεων
- Άλλο...;

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΟΛΙΩΝ: 33 σχόλια κατατέθηκαν στη συγκεκριμένη ερώτηση.

Η αποδελτίωση των σχολίων που κατατέθηκαν στη συγκεκριμένη ερώτηση ανέδειξε τα παρακάτω σημεία:

- **Αξιολόγηση του εκπαιδευτικού ως άτομου**

Αρκετοί από τους πολίτες που συμμετείχαν στη διαβούλευση θεωρούν ως βασικό αντικείμενο και στόχο της αξιολόγησης την αποτίμηση του εκπαιδευτικού και του εκπαιδευτικού έργου που παράγει. Αποδίδουν μια διάσταση εξωτερικού ελέγχου στη διαδικασία και συνδέουν τα αποτελέσματα της αξιολόγησης με διαδικασίες εξέλιξης, προαγωγής ή επιλογής του εκπαιδευτικού σε ανώτερες θέσεις ή αντίθετα, σε περιπτώσεις ‘ανεπαρκούς απόδοσης’, με διαδικασίες επανεκπαίδευσης, πειθαρχικής αντιμετώπισης, ή παύσης.

Χαρακτηριστικά αποσπάσματα:

«Η γνώμη μου είναι ότι η αξιολόγηση πρέπει να έχει ως στόχους: - Συνεχή αξιολόγηση για το "αξιόμαχο" των εν ενεργεία στελεχών[...] - Συνεχή ανανέωση των στελεχών [...] -Ανάδειξη των στελεχών που διακρίνονται για την αποτελεσματικότητα και το έργο τους. Οι εκπαιδευτικοί αυτοί θα πρέπει και να επιβραβεύονται αλλά και να αξιοποιούνται ακόμα καλύτερα. [...] Αυτή τη στιγμή, υπάρχει μια ισοπέδωση και ένας συνολικός μηδενισμός σε όλα τα στελέχη.»

«Βασικός στόχος της αξιολόγησης θα πρέπει να είναι να στείλει σίτι τους όσους καθηγητές βαριούνται να δουλέψουν. Γιατί αν υπάρχει όρεξη τότε όλα τα άλλα λύνονται.»

«Να μείνουν στο σχολείο όσοι προάγουν και βελτιώνουν το έργο της σχολικής μονάδας. Όσοι αγαπούν το έργο τους και αγωνίζονται για να βελτιώσουν το επίπεδο των μαθητών τους, αλλά και το ανθρώπινο είναι τους.»

«Τέλος επειδή όλα τα δάκτυλα δεν είναι ίδια και δεν κάνουν όλοι για τη δουλειά του σχολικού συμβούλου, Διευθυντού εκπαίδευσης, προϊσταμένου γραφείου, διευθυντού σχολικής μονάδας εκπαιδευτικού η αξιολόγηση πρέπει να προβλέπει μέσα από διαφανείς διαδικασίες και ασφαλιστικές δικλείδες την υποχρεωτική μετάταξη όσων κρίνονται ανεπαρκείς, σε άλλη θέση στο Δημόσιο τομέα.»

«Θα πρέπει επιτέλους να γίνει ένα ξεσκαρτάρισμα και όσοι/όσες είναι στο χώρο της εκπαίδευσης για βιοποριστικούς και μόνο λόγους και όσοι/όσες μισούν τα παιδιά (κυριολεκτώ) να βρεθεί ένας τρόπος να φύγουν από το χώρο του σχολείου (με απόσπαση σε γραφείο, με μετάταξη, οικειοθελής αποχώρηση ή απόλυση δεν μ' ενδιαφέρει).»

«Φυσικά αν δεν κάνει καλά την δουλειά του θα πρέπει να του δίνεται άδεια με αποδοχές και να παρακολουθείται από υπεύθυνους ώστε να επανέλθει στο σχολείο τον επόμενο χρόνο αναμορφωμένος και επιμορφωμένος σχετικά με τα προβλήματα της διδασκαλίας του στο σχολείο.»

- **Αυτογνωσία, δράση και βελτίωση**

Μέρος των πολιτών δηλώνει ότι η αυτοαξιολόγηση θα πρέπει να προσφέρει στη σχολική μονάδα τη δυνατότητα να προσδιορίζει τις αδυναμίες της σχολικής πραγματικότητας και να καθορίζει τις αναγκαίες επεμβάσεις, να αναπτύσσει τα κίνητρα και τη δέσμευση των εκπαιδευτικών για υλοποίηση δράσεων βελτίωσης του έργου τους ενώ παράλληλα τα αποτελέσματά της να υποστηρίζουν τον εκπαιδευτικό σχεδιασμό στο επίπεδο της πολιτείας:

«Μέσω ενός σωστού συστήματος εσωτερικής συλλογικής αξιολόγησης είναι δυνατόν να εντοπιστούν, σε όλα τα επίπεδα, αδυναμίες και προβλήματα και να δημιουργηθούν κατάλληλες συνθήκες για βελτίωση.»

«Η αξιολόγηση πρέπει να έχει ως βασικό στόχο να τονώσει τα εσωτερικά κίνητρα των εκπαιδευτικών για αυτοβελτίωση και εξέλιξη και να μετατοπίσει το ενδιαφέρον τους από τα φροντιστήρια και τη δεύτερη εργασία, στο σχολείο και την επιστημονική τους επάρκεια.»

«Καλιέργεια της συμμετοχικής ευθύνης και της αποδέσμευσης των εκπαιδευτικών σε κοινές δράσεις και υποστήριξη του εκπαιδευτικού σχεδιασμού με υποδείξεις προς την ιεραρχία για το περιεχόμενο των παρεμβάσεων κατά κύριο λόγο»

«Μα για βελτίωση φυσικά! Αυτογνωσία και βελτίωση! [...] Ας προσπαθήσουμε λοιπόν να μετρήσουμε τι είναι αυτό που πετυχαίνουμε, αν ταυτίζεται με αυτό που θέλουμε να

πετύχουμε και πώς μπορούμε να τροποποιήσουμε τη συμπεριφορά μας και τις διαδικασίες που ακολουθούμε έτσι ώστε να πετύχουμε τελικά (ή έστω να προσεγγίσουμε) αυτό που (λέμε πως) θέλουμε να πετύχουμε.»

- **Συμμετοχή όλων των παραγόντων της σχολικής κοινότητας στη διαδικασία**

Μια από τις επιδιώξεις της αξιολόγησης θα πρέπει να είναι, κατά την άποψη ορισμένων πολιτών, η εμπλοκή όλων των παραγόντων της εκπαιδευτικής κοινότητας στην αξιολογική διαδικασία. Η συμμετοχή, εκτός των εκπαιδευτικών, μαθητών και γονέων στην παραγωγή των αποτελεσμάτων αξιολόγησης θα ενισχύσει την εγκυρότητα των αποτελεσμάτων, θα επιτύχει τη δέσμευση και την ενεργοποίηση όλων και θα υποστηρίξει τη συμβολή του καθενός χωριστά στην υλοποίηση δράσεων για βελτίωση της ποιότητας του παρεχόμενου έργου:

«Βασικοί στόχοι θα πρέπει να είναι [...] Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου από όλους τους συντελεστές του. Δηλαδή από όλους για όλους.»

«Για να εντοπισθούν τα τυχόν προβλήματα και οι αδυναμίες σε όλα τα παραπάνω επίπεδα πρέπει μέσα από το σύστημα της αξιολόγησης να επιτυγχάνεται η ενεργοποίηση όλων των παραγόντων που εμπλέκονται στην εκπαιδευτική διαδικασία. Έτσι οι εμπλεκόμενοι φορείς, εκπαιδευτικοί, διεύθυνση, μαθητές, γονείς, πολιτεία έχοντας ξεκάθαρους ρόλους θα είναι σε θέση να αναλάβουν και τις ανάλογες πρωτοβουλίες για ανατροφοδότηση των διδακτικών και παιδαγωγικών ενεργειών με απότερο στόχο την ενεργή συμβολή του καθενός χωριστά στην επίτευξη των εκπαιδευτικών στόχων που εξαρχής έχουν τεθεί.»

«Θα μπορούσαν οι γονείς και οι μαθητές να αξιολογούν (ανώνυμα ή επώνυμα) τους καθηγητές της προηγούμενης χρονιάς, όταν πλέον έχει εκλείψει μεταξύ τους και οποιοδήποτε όφελος, πίεση, συναλλαγή κλπ.»

- **Σύνδεση των στόχων με την πραγματικότητα του σχολείου**

Στο πλαίσιο της σύνθετης σχολικής πραγματικότητας, οι στόχοι της αυτοαξιολόγησης δεν μπορεί να είναι οι ίδιοι για όλες τις σχολικές μονάδες. Εκφράζεται η άποψη ότι, οι στόχοι θα πρέπει να εξειδικεύονται στο επίπεδο του κάθε σχολείου ανάλογα με τους ιδιαίτερους εσωτερικούς και εξωτερικούς παράγοντες που προσδιορίζουν τη λειτουργία του, τις ιδιαίτερες συνθήκες και τις ανάγκες του σχολείου:

«Δεν μπορεί οι στόχοι να είναι κοινοί και όμοιοι για όλα τα σχολεία. Οι στόχοι που θα θέτει η κάθε σχολική μονάδα θα είναι διαφορετικοί και θα καλύπτουν τις ανάγκες και τις προτεραιότητες της. Θα υπάρχει ένα γενικό πλαίσιο στόχων και η κάθε σχολική μονάδα θα ειδικεύει του στόχους της ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες της.»

«Είναι αρκετοί οι γενικοί στόχοι. Καθε σχολική μονάδα θα μπορούσε να εξειδικεύσει ..πχ.να θεσει στοχο την παρουσία του σχολείου στην τοπική κοινωνία ..»

- **Δράση για βελτίωση από την πολιτεία**

Συχνά αναδεικνύεται η αντίληψη ότι αποδέκτης των αποτελεσμάτων αξιολόγησης είναι κατά κύριο λόγο η πολιτεία, η οποία θα πρέπει να αξιοποιήσει τα αποτελέσματα αυτά ως βάση για τη διαμόρφωση εκπαιδευτικών μέτρων και πολιτικών που θα αναβαθμίσουν την ποιότητα της σχολικής πραγματικότητας. Οι κεντρικές εκπαιδευτικές αρχές θα πρέπει να ‘ακούσουν’ τα αποτελέσματα της αυτοαξιολόγησης και να αναλάβουν δράση για τη βελτίωση του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου (π.χ. βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής, επιμορφώσεις εκπαιδευτικών και γονέων κλπ):

«Ο στόχος του οποίου την επίτευξη θα πρέπει να επιδιώκει το σύστημα αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου μιας σχολικής μονάδας είναι: να ακούει την άποψη των συμμετεχόντων στην εκπαιδευτική διαδικασία και να δίνει λύσεις στα προβλήματα που υπάρχουν (υλικοτεχνική υποδομή, υποχρεωτική σχολή γονέων γιατί τις περισσότερες φορές αυτοί είναι που χρειάζονται εκπαίδευση, επιμόρφωση των εκπαιδευτικών που πολλές φορές αναγκάζονται να πληρώνουν για να επιμορφωθούν). Ουσιαστικά πρέπει να είναι η επικοινωνία του υπουργείου με τον κάθε μαχόμενο εκπαιδευτικό που είναι αυτός που καλείται να αντιμετωπίσει τις αδυναμίες του συστήματος και να βρει τόσες διαφορετικές λύσεις όσες και ο αριθμός των μαθητών που έχει αναλάβει κάθε χρονιά.»

- **Επιφυλακτικό ητα ως προς τα κριτήρια πο ύ ητας και τη χρήση των αποτελεσμάτων αξιολόγησης**

Η αντίληψη που φαίνεται να επικρατεί – ότι οι πρωταρχικοί αποδέκτες των αποτελεσμάτων της αυτοαξιολόγησης βρίσκονται εκτός της σχολικής μονάδας – συνδέεται και με τις επιφυλάξεις που διατυπώνουν ορισμένοι πολίτες ως προς τα κριτήρια που θα χρησιμοποιηθούν για την εκτίμηση της ‘απόδοσης’ των σχολικών μονάδων. Κατά την άποψη των πολιτών, η συγκριτική εκτίμηση της αποτελεσματικότητας των σχολικών μονάδων (και των εκπαιδευτικών) θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη διαφορετικότητα του μαθητικού δυναμικού του κάθε σχολείου (κοινωνικά-οικονομικά-πολιτισμικά χαρακτηριστικά των μαθητών που φοιτούν στο σχολείο), καθώς και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τις συνθήκες του ευρύτερου πλαισίου του σχολείου. Στόχος της αξιολόγησης θα πρέπει να είναι η ανάδειξη της προόδου που πραγματοποιεί ένα σχολείο σε σχέση με τα προηγούμενα επιτεύγματά του και όχι απλώς η τοποθέτησή του σε μια αντικειμενική κλίμακα μέτρησης της επίδοσης και σύγκρισής του με άλλες σχολικές μονάδες.

Οι παρακάτω δηλώσεις είναι ενδεικτικές:

«Την ανάδειξη της προόδου που πραγματοποιείται εντός μιας σχολικής μονάδας, και όχι απλώς τη βαθμολόγησή της με πχ ΑΑΑ, ΑΑ κλπ. Δηλαδή από πού ξεκίνησε και που έφτασε. Έτσι αναδεικνύεται η δουλειά της σχολικής μονάδας και όχι της οικογένειας ή γενικότερα του ευρύτερου περιβάλλοντος. Μια σχολική μονάδα που ξεκίνησε με επίδοση γύρω στο 13 και έφτασε στο 15 έχει προσφέρει πολλά.»

«Επίσης η συγκριτική αξιολόγηση των σχολικών μονάδων να λαμβάνει υπόψη την διαφορετικότητα του μαθητικού δυναμικού. Δεν είναι ίδια η προσπάθεια του προσωπικού ενός σχολείου με μαθητές παιδιά από οικογένειες μεσαίων τάξεων, με γονείς υψηλού επιπέδου παιδείας και με ήρεμα οικογενειακά περιβάλλοντα, με το προσωπικό σχολείου με παιδιά από προβληματικά περιβάλλοντα και προβλήματα κοινωνικής ένταξης. Θα πρέπει πριν από την συγκριτική αξιολόγηση να αναλυθεί το

είδος του μαθητικού υλικού του σχολείου και να εξειδικευθεί η διαδικασία αξιολόγησης.»

Ανάλογη επιφυλακτικότητα εκδηλώνεται και ως προς τη χρήση των αποτελεσμάτων αξιολόγησης, η οποία φαίνεται να συνδέεται με πιθανές εξωτερικές συνέπειες για τους εκπαιδευτικούς και τα σχολεία. Στο πλαίσιο αυτό καταγράφεται η ανάγκη για έγκυρη και τεκμηριωμένη εκτίμηση της σχολικής πραγματικότητας, για ορθολογική κατανομή των διορθωτικών παρεμβάσεων ανάλογα με τις πραγματικές ανάγκες από την πολιτεία, καθώς και για τη διασφάλιση της αρχής των ίσων ευκαιριών εκπαίδευσης και της δωρεάν παιδείας:

«Για να μην έχουμε Σχολεία διαφορετικών ταχυτήτων και μεγάλων αντιθέσεων, πρέπει από την Πολιτεία να υπάρχει σαφές πλαίσιο και προσήλωση στους συμφωνηθέντες στόχους, με αντικειμενική και επιστημονική τεκμηρίωση της αξιολόγησης και των ενδεδειγμένων ενεργειών και το κυριότερο παρέμβαση με επιστημονικό προσωπικό, πόρους και υλικοτεχνική υποδομή εκεί που θα αναδειχθούν τα προβλήματα.»

«Η δουλειά του εκπαιδευτικού είναι δύσκολη και απαιτητική και είναι δύσκολο να προτυποποιηθεί. Συνεπώς, πρέπει εξ αρχής να οριοθετηθεί ο ρόλος και η αρμοδιότητα των εκπαιδευτικών, των γονέων και της Πολιτείας (Κεντρική διοίκηση και τοπική Αυτοδιοίκηση). Η υλικοτεχνική υποδομή και η ανεύρεση πόρων για την Παιδεία και την Σχολική Μονάδα πρέπει να είναι αρμοδιότητα της Πολιτείας. Ο χαρακτήρας της δωρεάν Παιδείας και των ίσων ευκαιριών δεν πρέπει να διαταραχθεί και η διανομή των πόρων από τον ιδιωτικό ή δημόσιο τομέα στις Σχολικές Μονάδες πρέπει να γίνεται χωρίς την συμμετοχή των εκπαιδευτικών.»

- **Αξιολόγηση σε όλο το εύρος της εκπαιδευτικής ιεραρχίας**

Η αποδοχή εκ μέρους των πολιτών της αξιολογικής διαδικασίας συχνά συνοδεύεται με το αίτημα για διεύρυνση της διαδικασίας σε όλα τα επίπεδα της εκπαιδευτικής ιεραρχίας και μάλιστα με τους ίδιους όρους που προβλέπονται για τη σχολική μονάδα (π.χ. καταγραφή κρίσεων των χαμηλότερων στην ιεραρχία για τους ανωτέρους τους, δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων σε όλα τα επίπεδα κλπ.):

«Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου δεν μπορεί να είναι αποσπασματική και να περιλαμβάνει μόνο τη σχολική μονάδα. Το εκπαιδευτικό έργο ξεκινά από το Υπουργείο, το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και στη συνέχεια εφαρμόζεται στα σχολεία από τους εκπαιδευτικούς. Έτσι λοιπόν, αν θέλουμε μια πραγματική αξιολόγηση πρέπει οι άμεσα ενδιαφερόμενοι Εκπαιδευτικοί, να είναι σε θέση να αξιολογούν όλο το εκπαιδευτικό σύστημα μαζί με τους Γονείς και την κοινωνία.»

«Στο πολυνομοσχέδιο (άρθρο 32, παράγραφος 4) προβλέπεται ότι και οι προϊστάμενοι διευθύνσεων και γραφείων δευτεροβάθμιας και πρωτοβάθμιας θα καταρτίζουν σχέδιο δράσης. Με πολύ ενδιαφέρον αναμένω να δω αυτά τα σχέδια δράσης και τις καινοτομίες που θα περιέχουν. Μόνο που δεν προβλέπεται ούτε να δημοσιευτούν στις ιστοσελίδες ούτε να αξιολογηθούν. Άλλος ένας σφαιρικός χειρισμός των ζητημάτων από το συντάκτη του άρθρου 32[...]»

- **Προϋπόθεση για την αυτοαξιολόγηση η πραγματοποίηση αλλαγών στο εκπαιδευτικό σύστημα**

Τέλος, διατυπώνεται η ανάγκη για υλοποίηση μιας σειράς θεσμικών και λειτουργικών αλλαγών με στόχο την αναβάθμιση πτυχών του εκπαιδευτικού συστήματος που δυσλειτουργούν και που κατεξοχήν θεωρούνται ως αρμοδιότητα της πολιτείας. Αναβάθμιση η οποία, κατά την άποψη αρκετών πολιτών, απαιτείται να προηγηθεί οποιασδήποτε δράσης αυτοαξιολόγησης του σχολείου. Ζητήματα όπως η αποκατάσταση της διαφάνειας και της αξιοκρατίας, ο μακροπρόθεσμος σχεδιασμός και η σταθερότητα του εκπαιδευτικού συστήματος, ο προσδιορισμός συγκεκριμένων εκπαιδευτικών σκοπών, στόχων και δραστηριοτήτων, η συστηματική αξιολόγηση πτυχών της εκπαιδευτικής λειτουργίας που προσδιορίζουν την ποιότητα της εκπαίδευσης και είναι ευθύνη της πολιτείας (π.χ. αξιολόγηση των προγραμμάτων σπουδών και των βιβλίων, αξιολόγηση των αποφάσεων και των πολιτικών των κεντρικών εκπαιδευτικών αρχών κλπ), παρατίθενται από τους πολίτες ως προϋπόθεση για την εφαρμογή κάθε αξιολογικής δράσης στο επίπεδο της σχολικής μονάδας:

«Στην Ελλάδα, τώρα, δεν έχουμε κανένα ξεκάθαρο: 1. Σκοπό (τι πρέπει να κάνει η β'βάθμια εκπαίδευση;) 2. Στόχους (πόσο μάλλον μετρήσιμους και προσδιορισμένους) 3. Πρόγραμμα (με συγκεκριμένες ενέργειες που υπαγορεύονται από τους στόχους αυτούς) 4. Προϋπολογισμούς (καθώς η τακτική είναι ξεκινάμε το πρόγραμμα, και αν δε φτάσουν τα λεφτά δανειζόμαστε) Άρα, τι αξιολόγηση πάμε να κάνουμε; Σε τι θα μας ωφελήσει; Για ποιο λόγο την κάνουμε; Τι θέλουμε να πετύχουμε; Πόσο; Με τι κόστος; Αυτό που πρέπει να κάνει το Υπ. Παιδείας είναι να κάνει μια δημόσια διαβούλευση για αυτά τα θέματα (1..4), και **μετά** μπορούμε να συζητήσουμε για την αξιολόγηση. Όχι να αξιολογήσουμε τι κάνουμε τώρα. Αυτό είναι απογραφή, δεν είναι αξιολόγηση.»

«Και το κυριότερο: για να είναι οποιαδήποτε προσπάθεια αξιολόγησης αποδεκτή, μετά από τις αλληπάλληλες παλινωδίες όλων ανεξαιρέτως των ηγεσιών του υπουργείου, πρώτιστα πρέπει να αξιολογούνται οι τόσες αποφάσεις όχι μόνο ως προς την υλοποίησή τους, αλλά κυρίως ως προς την επίτευξη των εκπαιδευτικών στόχων για τις οποίες πάρθηκαν. Για αυτό το τελευταίο έχω βάσιμες ενδείξεις ότι πολλές από αυτές όχι μόνο δεν αξιολογούνται, αλλά ούτε εκπαιδευτικούς στόχους έχουν.»

«Τέλος για να δουλέψει καλά ένα σύστημα θέλει τους κατάλληλους «επαγγελματίες» και όχι κομματικά στελέχη που ανεβαίνουν την συνδικαλιστική ιεραρχία, αποκτώντας εξουσίες που καταδυναστεύουν τους συναδέλφους τους (αποσπάσεις, μεταθλησεις, τοποθετήσεις κ.λ.π.)»

Συνοπτικά:

Ως στόχοι ενός συστήματος αξιολόγησης παρατίθενται, μεταξύ άλλων:

- η αξιολόγηση της επάρκειας των εκπαιδευτικών,
- η αυτογνωσία και η αυτοβελτίωση της σχολικής μονάδας, καθώς και η υποστήριξη του εκπαιδευτικού σχεδιασμού στο επίπεδο της πολιτείας
- η συμμετοχή όλων των μελών της σχολικής κοινότητας στη διαδικασία και στην παραγωγή των αποτελεσμάτων αξιολόγησης
- η αξιοποίηση των αποτελεσμάτων της αυτοαξιολόγησης πρωτίστως από την πολιτεία για την πραγματοποίηση δράσεων βελτίωσης της σχολικής πραγματικότητας.

Αρκετοί πολίτες φαίνεται να θεωρούν ως πρωταρχικό αποδέκτη των αποτελεσμάτων της αυτοαξιολόγησης την πολιτεία. Διατυπώνουν επιφυλάξεις ως προς τα κριτήρια τα οποία θα χρησιμοποιηθούν για την εκτίμηση της 'απόδοσης' των σχολείων, καθώς και για τη χρήση των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης και τις πιθανές επιπτώσεις που αυτά μπορεί να έχουν στη λειτουργία των σχολείων. Επιζητούν την επέκταση της αξιολογικής λειτουργίας σε όλο το εύρος της εκπαιδευτικής ιεραρχίας. Καταγράφουν ως προϋπόθεση για τη λειτουργία της αυτοαξιολόγησης την αποκατάσταση της διαφάνειας και της αξιοκρατίας, το μακροπρόθεσμο σχεδιασμό και τη σταθερότητα του εκπαιδευτικού συστήματος, τον προσδιορισμό συγκεκριμένων εκπαιδευτικών σκοπών, στόχων και δραστηριοτήτων, καθώς και τη συστηματική αξιολόγηση σημαντικών πτυχών του εκπαιδευτικού συστήματος που είναι αρμοδιότητα της πολιτείας.